

[Statsministeren]

håbe på, at det nu accelererer, at det nu går stærkt.

Vi ser det ikke mindst på den meget væsentlige tilgang af kvinder, som søger højere uddannelser af alle arter, vi i dag kan konstatere. Det vil meget snart sætte sit præg på samfundslivet og betyde, at langt, langt flere kvinder end i forrige generation kommer til at indtage ledende stillinger både i offentligt regi og i privat regi.

Jo, nu er vi omsider kommet et stykke vej, vi er godt begyndt, men det er vigtigt ikke at give op halvvejs. Arbejdet skal fortsætte intenst i de kommende år.

Formanden:

Vi går over til forhandlingen. Ønsker ordføreren for forespørgerne ordet? (Ophold). Det er ikke tilfældet, så er det fru Jytte Andersen, der har ordet.

*Forhandling***Jytte Andersen (S):**

Set med internationale øjne er vi i Danmark et foregangsland med hensyn til ligestilling mellem kvinder og mænd. Danske kvinder er på arbejdsmarkedet, danske kvinder får uddannelse, danske kvinder kan få de fælles børn paset, og danske kvinder får ligeløn og bliver behandlet ligeværdigt.

Sådan vurderes danske kvinders situation af mange, og der er heller ingen tvivl om, at vi er nået langt i forhold til mange andre lande, men vi har meget lang vej igen. Vi ved, og vi oplever, ser hver eneste dag en række problemer med at leve op til det ideelt tegnede billede, som jeg indledte med.

Vi ved, at kvinder er bærere af den største arbejdsløshed. Vi ved, at kvinder er ledige i længere perioder end mænd. Vi ved, at kvinders uddannelsesniveau lader meget tilbage at ønske. Vi ved, at de kvinder, som ikke fik en uddannelse i deres ungdoms år, har utrolig svært ved at få de nødvendige kvalifikationer senere hen. Vi ved også, at når ventelisterne vokser, hvad vi nogenlunde ved de gør næste år, hvis der ikke sker noget drastisk, til 75.000 børn foran landets daginstitutioner, vil det først og fremmest øge presset på kvinderne, et pres, der efter vores opfattelse er uacceptabelt.

Nogle vil stille spørgsmålet: Er det nu også nødvendigt med alle disse pladser til daginsti-

tutioner og dagpleje samtidig med, at vi mangler job til kvinder? Vi kender, og vi ved, hvad undertonen i dette eller lignende spørgsmål betyder.

Vi er et foregangsland, men det forpligter. Det forpligter os selv, det forpligter os her i Folketinget til hele tiden at vurdere, hvordan vi lever op til vor egen lovgivning om ligebehandling af kvinder og mænd og om ligeløn, men også hvordan vores egne holdninger, vores egne tankegange agerer i forhold til hinanden. Vi behøver ikke at ridse ret meget i den gyldne, ideelle overfladelak, før store uligheder og skævheder mellem kønnene afsløres. Hvorfor skal kvinder tjene mindre end mænd for samme arbejde? Hvorfor tager fædre ikke del i omsorgsopgaverne med de helt små? Hvorfor er kvinder stort set usynlige, ikkeeksisterende væsener på ledende poster? Hvordan ser kvinders status ud i den offentlige sektor, som først og fremmest har udviklet sig i takt med kvinders frigørelse og vandring fra hjem til erhverv? Mange flere spørgsmål kunne rejses.

For tre år siden satte vi os her i Folketinget for at sætte fokus på ligestillingsarbejdet i stat, amter og kommuner. Rapporten, som vi skal diskutere i dag, »Godt begyndt«, beskriver resultatet. Læseværdig, tankevækkende, gennemarbejdet, men samtidig en pinlig afsløring af en manglende bevidsthed fra den offentlige sektors side i forhold til det ansvar, den har bl.a. i forhold til en ordentlig personalepolitik.

I flere ministerier er det tydeligvis kommet helt bag på systemet, at der lå et ansvar, som også var ministeriets. Dog skal vi fremhæve, synes jeg, Miljøministeriets meget ihærdige arbejde på dette område, DSB, som statsministeren ganske rigtigt nævnede, Arbejdstilsynet og institutioner, der ligger lige uden for den statslige sektor, Danmarks Radio og SAS, som også har prioriteret deres ligestillingsarbejde.

Handlingsarbejdet har virket, men der er som sagt langt igen. Ligestillingsrådet har gjort et fremragende arbejde med at få erkendelses-, undersøgelses- og initiativfaserne afdækket. Det skal videreføres, og det er det, debatten i dag skal handle om.

Jeg vil godt trække nogle punkter frem, som Socialdemokratiet finder er nødvendige at fokusere på. For det første ligelønsområdet. Det er uacceptabelt, at der ikke i højere grad leves op til ligelønsprincipperne og ligelønsloven,